

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaromíra Klepše, soudkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudce JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobkyně: **SPORT BOHEMIA KARTS s.r.o.**, IČO 03002128
sídlem Roháčova 145/14, Praha 3
zastoupené Mgr. Karlem Kadlecem, advokátem
sídlem Vojtěšská 232/15, Praha 1

proti

žalovanému: **Magistrát hlavního města Praha**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 1. 2026, č. j. MHMP 17277/2026, sp. zn. S-MHMP 304006/2025/STR

takto:

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladu řízení.

Odůvodnění

1. Žalobkyně uplatnila 30. 10. 2024 ve správním řízení námitku podjatosti všech pracovníků stavebního úřadu - Odboru výstavby Úřadu městské části Praha 3 podle § 14 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.
2. Usnesením vydaným Městskou částí Prahy 3, úřadem městské části, tajemnicí Úřadu městské části Praha 3 Mgr. Bc. M. T. ze dne 13. 11. 2024, č.j. UMCP3 626671/2024, značka OV/2025/24/Nov-rozh., bylo rozhodnuto o zamítnutí námítky podjatosti.
3. Žalovaný následně toto usnesení zrušil k odvolání žalobkyně rozhodnutím ze dne 27. 1. 2025, č. j. MHMP 37280/2025, sp. zn. S-MHMP 2055066/2024/STR. V dalším řízení pak usnesením Městské části Prahy 3, úřadem městské části, tajemnicí úřadu městské části Praha 3 Mgr. Bc. M. T., č.j. UMCP3 090398/2025, v řízení vedeném pod sp. zn. S UMCP3 077731/2025/3, o námitce podjatosti, bylo rozhodnuto, že Ing. D. B., vedoucí stavebního úřadu – Odboru výstavby Úřadu městské části Praha 3, není v daném řízení podjatý, a proto není vyloučen z projednávání a rozhodování v řízení o přestupku podle ust. § 301 odst. 1

písm. g) stavebního zákona, zahájeného proti žalobkyni oznámením Odboru výstavby Úřadu městské části Praha 3 dne 14.10.2024 pod čj. UMCP 532541/2024.

4. O odvolání žalobkyně proti tomuto usnesení rozhodl dne 13.1.2026 Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavebního řádu právě žalovaným rozhodnutím. Jím odvolání žalobkyně zamítl a usnesení č.j.: UMCP3 090398/2025, sp. zn.: S UMCP3 077731/2025/3 ze dne 25. 2. 2025 potvrdil.
5. Soud se v prvé řadě zabýval otázkou, zda jsou splněny zákonem stanovené podmínky pro to, aby se mohl žalobou zabývat věcně.
6. Podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „soudní řád správní“) nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.
7. Podle § 68 písm. e) soudního řádu správního je žaloba nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.
8. Podle § 70 písm. c) soudního řádu správního jsou ze soudního přezkoumávání vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.
9. Takovým úkonem, kterým se upravuje vedení řízení před správním orgánem ve smyslu § 70 písm. c) soudního řádu správního, je dle judikatury Nejvyššího správního soudu také rozhodnutí správního orgánu o námitce podjatosti (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2023, č. j. 8 As 254/2021 – 27, ze dne 22. 10. 2020, č. j. 8 As 32/2020 – 38, č. 4101/2021 Sb. NSS, ze dne 6. 2. 2020, č. j. 5 As 431/2019 – 21, ze dne 16. 11. 2014, č. j. 7 As 192/2014 – 35, ze dne 24. 1. 2014, č. j. 5 As 67/2013 – 21).
10. Nejvyšší správní soud v rozsudku sp. zn. 4 As 46/2007 uvedl, že „[o]tázka podjatosti je s to předurčit výrazným způsobem výsledek řízení s ohledem na řešení věci samé. To ovšem nic nemění na tom, že řízení o námitce podjatosti vůči pracovníku (či pracovníkům) správního orgánu je řešením procesní otázky, tj. relativně samostatným řízením odvozujícím svůj smysl a účel od projednání věci samé. Řízení dle ustanovení § 9 - § 13 správního řádu je řízením, v němž se vydávalo podle správního řádu samostatné procesní rozhodnutí, a to před vydáním meritorního rozhodnutí ve věci či zastavením řízení. To samo o sobě ovšem neznamená, že se jednalo o rozhodnutí, vůči němuž mohla být samostatně podána žaloba. Z povahy věci plyne, že procesní rozhodnutí vydané správním orgánem je možné napadnout až spolu s meritorním rozhodnutím ve věci, kde může být případně shledána vada řízení spočívající v nesprávném posouzení námítky podjatosti, nevydání samostatného rozhodnutí o nevyloučení pracovníků správního orgánu, jejichž nepodjatost byla zpochybněna, apod. Rozhodnutí o námitce podjatosti je tedy rozhodnutím, jímž se upravuje vedení řízení, a které je v souladu s ustanovením § 70 písm. c) s. ř. s. ze samostatného soudního přezkumu vyloučeno.“ Taktéž v rozhodnutí ze dne 18. 8. 2016, č. j. 6 As 256/2015 – 22, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že rozhodnutí správních orgánů o námitce podjatosti jsou vyloučeny ze soudního přezkumu. Zároveň uvedl, že „vyloučením rozhodnutí o námitce podjatosti ze samostatného soudního přezkumu nedochází k porušení práva na soudní ochranu proti rozhodnutím správních orgánů (čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod), neboť přezkum rozhodnutí o námitce podjatosti není vyloučen úplně, nýbrž pouze koncentrován do řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o věci samé.“
11. Žalobkyně svoji žalobu tedy směřuje proti procesnímu rozhodnutí, kterým se pouze upravuje vedení řízení před správním orgánem. Přezkoumávání žalobou napadeného

rozhodnutí proto nespadá do pravomoci soudů rozhodujících ve správním soudnictví. Není proto splněna podmínka řízení, přičemž se jedná o nedostatek neodstranitelný. To, zda byla správně posouzena podjatost úřední osoby v řízení před správním orgánem, lze namítnout až v žalobě proti rozhodnutí ve věci samé. Z uvedeného důvodu proto soud žalobu podle ustanovení § 46 odstavec 1 písm. a) soudního řádu správního odmítl.

12. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odstavec 3 soudního řádu správního, podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.
13. Pro úplnost soud uvádí, že netrval na zaplacení soudního poplatku z podané žaloby, když přihlédl k ustanovením § 6a odstavec 4 a § 10 odstavec 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle nichž se poplatek za návrh na zahájení řízení nevybírám, jestliže soud návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítne, a pokud žalobce poplatek zaplatí, soud jej v těchto případech vrátí z účtu soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. března 2026

JUDr. Jaromír Klepš v.r.
předseda senátu

